

Dissabte III de Quaresma

Text de l'Evangelí (Lc 18,9-14): En aquell temps, a uns que es refiaven de ser justos i menyspreaven els altres, Jesús els proposà aquesta paràbola: «Dos homes van pujar al temple a pregar: l'un era fariseu i l'altre publicà. El fariseu, dret, pregava així en el seu interior: 'Déu meu, et dono gràcies perquè no sóc com els altres homes (...)'. Però el publicà, de lluny estant, no gosava ni aixecar els ulls al cel, sinó que es donava cops al pit, tot dient: 'Déu meu, sigues-me propici, que sóc un pecador'. Jo us dic que aquest va baixar perdonat a casa seva, i no l'altre (...)».

"Ethos" (naturalesa) y "gràcia"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, Jesucrist il·lustra gràficament la relació entre "ethos" (personalitat o naturalesa humana) i "gràcia". El fariseu es vanta de les seves moltes virtuts; el publicà coneix els seus pecats, sap que no vanagloriar-se davant Déu i, conscient de la seva culpa, demana gràcia. ¿Significa això que un representa "l'ethos" i l'altre la gràcia sense "ethos" o contra "l'ethos"?

En realitat es tracta de dues maneres de situar-se davant Déu i d'un mateix. Un ni tan sols mira Déu, sinó solament a si mateix; l'altre es veu en relació amb Déu i, amb això, se li obre la mirada envers si mateix (sap que necessita Déu i que ha de viure de la seva bondat). No es nega "l'ethos", solament se l'allibera de l'estretor del moralisme i se'l situa en el context de la relació d'amor amb Déu.

—La gràcia que imploro no m'eximeix de "l'ethos": simplement, necessito Déu i, gràcies a la seva bondat, jo puc caminar vers la Bondat.